

Синиця Андрій Миколайович,
здобувач кафедри адміністративного права
НЮАУ імені Ярослава Мудрого

ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ПРИ ПРИТЯГНЕННІ ЇХ ДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

В адміністративно правовій науці усталеною є точка зору про те, що досить велику групу спеціальних суб'єктів адміністративної відповідальності утворюють суб'єкти, що мають спеціальний правовий статус [1, с. 456]. Поряд з іншими до них віднесені і військовослужбовці, правове положення яких багато в чому обумовлене місцем та роллю Збройних Сил в структурі механізму держави, специфікою військової служби, особливостями правовідносин, що виникають при виконанні її обов'язків. Саме тому військовослужбовці являють собою певну соціальну групу, яка складається із індивідуальних суб'єктів права, виконуючих відповідні соціально необхідні функції та специфічні завдання в державних установах, органах і організаціях, в яких законом передбачена військова служба. Військовослужбовці являють собою певного роду персонал, який забезпечує виконання функцій такого роду органів та організацій [2, с. 29].

Особливості адміністративної відповідальності військовослужбовців отримали своє закріплення на законодавчому рівні. Так, у відповідності зі ст. 15 Кодексу України про адміністративні правопорушення військовослужбовці і призовані на збори військовозобов'язані, а також особи рядового і начальницького складів органів внутрішніх справ несуть відповідальність за адміністративні правопорушення за дисциплінарними статутами. При цьому законодавець чітко визначає перелік адміністративних правопорушень за скоєння яких військовослужбовці несуть адміністративну відповідальність на загальних підставах.

Слід зазначити, що окремі аспекти реалізації адміністративної відповідальності військовослужбовців потребують більш чіткого формулювання в законодавстві. В першу чергу це торкається деталізації окремих процесуальних положень. Так, на нашу думку необхідно чітко закріпити порядок передачі матеріалів про

адміністративний проступок військовослужбовця відповідним суб'єктам розгляду і вирішення справи. При цьому доцільно передбачити положення про те що у такому випадку необхідно виносити постанову про закриття справи і передачу матеріалів суб'єктам, уповноваженим застосовувати заходи дисциплінарної відповідальності. Це можливо шляхом доповнення положень статті 284 КпАП України, відповідну частину якої можна викласти в наступній редакції “Постанова про закриття справи виноситься при оголошенні усного зауваження, передачі матеріалів на розгляд громадської організації чи трудового колективу або передачі їх прокурору, органу досудового слідства чи дізнання, уповноваженому суб'єкту застосування заходів дисциплінарного впливу за скоєння адміністративного правопорушення військовослужбовцем або іншими особами на яких поширюється дія дисциплінарних статутів або спеціальних положень про дисципліну, а також при наявності обставин, передбачених статтею 247 цього Кодексу”.

В контексті забезпечення прав військовослужбовців, до яких застосовується заходи дисциплінарного впливу за скоєння адміністративних правопорушень особливого значення набуває питання про обсяг та реалізацію відповідних процесуальних прав. Мова йде про те, що на відміну від Кодексу України про адміністративні правопорушення, ні Дисциплінарний Статут Збройних Сил України [3], ні Інструкція про порядок проведення службового розслідування у Збройних Силах України [4] фактично не містять переліку такого роду прав. Вирішення цієї проблеми можливе, на наш погляд, двома шляхами. Так, можливо закріпити в КпАП України положення про те, що при притягненні до дисциплінарної відповідальності за скоєння адміністративного правопорушення військовослужбовці та особи, на яких поширюється дія дисциплінарних статутів користуються правами які передбачені статтею 268 КпАП України. Інший шлях полягає у тому, що відповідні права можуть бути закріплені в Дисциплінарному Статуті Збройних Сил України. Вважаємо що другий шлях є більш прийнятним, оскільки може у більшому ступені сприяти не тільки реалізації відповідних прав особами що притягаються до відповідальності, а й належному виконанню

суб'єктами дисциплінарної влади обов'язків, пов'язаних з об'єктивним розглядом та вирішенням справ, застосуванням заходів адміністративного впливу за адміністративні правопорушення скоєнні військовослужбовцями.

Список використаних джерел

1. Адміністративне право України. Академічний курс: Підруч.: У двох томах: Том 1. Загальна частина / Ред. колегія: В.Б. Авер'янов (голова). – К.: Видавництво «Юридична думка», 2004. – 584 с.

2. Шанхаев С.В. О применении и необходимости изменения статьи 20.26 кодекса Российской Федерации об административных правонарушениях (или об уточнении субъектов административной ответственности за правонарушения, посягающие на общественный порядок и общественную безопасность) // Право в вооруженных силах, № 2.- 2009 С.28-30.

3. Дисциплінарний Статут Збройних Сил України // Статути Збройних Сил України. Положення про проходження військової служби / Упоряд.: М.І.Мельник, М.І. Хавронюк.-К.: Атіка, 2002. – 640с.

4. Інструкція про порядок проведення службового розслідування у Збройних Силах України. Затверджена наказом Міністра Оборони України, 15.03.2004 за №82. Зареєстровано в Міністерстві юстиції України 30 березня 2004 р. за №385/8984